

Lo Pau de Ponts: «Encara que pugui semblar el contrari, mai he volgut fer bandera d'allò rural»

Parlem amb el músic i humorista del seu debut discogràfic

Lo Pau de Ponts | Arxiu

Llicenciat en dret, Pau Pinós es va convertir en **Lo Pau de Ponts** -prenent el nom del seu poble natal, a la Noguera-, en una trajectòria de radiofonista, *youtuber* i, ara, cantautor. Ara fa prop d'un any va descobrir la primera peça d'aquesta nova etapa, "Del poble a la capital", mantenint el seu humor habitual i l'orgull de la seva identitat de poble. Seguint la mateixa idea, Pinós ha desenvolupat una desena de cançons que, agrupades a *Ojo que hai arribat!* (Crea Music, 2021), esdevenen el seu debut discogràfic. En parlem amb ell.

El teu primer disc ja és una realitat! Que t'ho esperaves, als teus inicis?

Sí, ja és una realitat. Qui m'ho havia de dir...! Si fa uns anys algú m'hagués dit que trauria un disc l'hauria pres per un il·luminat o un somiatruites. Però la vida dona molts tombos i, si un posa ganys i il·lusió a les coses, no hi ha res que sigui impossible. No us diré, com diuen molts, que aquest disc és com un fill, perquè un fill en principi no tens la intenció de vendre'l, però sí que m'ha fet molta il·lusió tot el procés de gestació i, sobretot, el moment del llançament i la bona acollida per part de la gent, que és, al final de tot, la raó principal per la qual un s'embarca a un projecte com aquest.

La proposta de crear aquest disc, però, va venir més de la discogràfica que no pas de tu...

És ben veritat, a mi no m'havia pas passat pel cap, però el Carles de Crea Music, que és un paio amb visió en aquests temes, m'ho va proposar i em va fer veure que aquest podria ser un projecte interessant per a direccionar la meua trajectòria donant-li un punt més de consistència artística i professional, sense perdre aquella essència dels inicis que em fa ser qui soc, i que al mateix temps podria ser engrescador i atractiu per a la gent.

El ser de poble és tret distintiu i leitmotiv del disc.

Suposo que sí, que el fet de ser de poble d'una manera o una altra queda reflectit en les lletres de les meves cançons, però això és així pel simple fet d'haver-me criat a Ponts, en un entorn rural. És a dir, si a les cançons sovint hi parlo de mi o de situacions quotidianes, és evident que hi apareix la vida de poble perquè és la que conec, la que he viscut, però hi apareix d'una manera molt natural, sense ser pensada o pretesa. De fet, encara que pugui semblar el contrari, mai n'he volgut fer bandera d'això, simplement he retratat la meua realitat, que és la d'un xicot que s'ha criat i ha viscut en un poble de la Noguera, al Ponent de Catalunya.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=w_t2GgYffJ8

Parlant de Ponts: per al videoclip de "Festa Major" tot el poble et va donar suport. Ja sabíem que tu ets amant del teu poble, però sembla que és recíproc!

És una de les coses que em fan sentir més orgullós i content. Sentir-se estimat per la gent que t'envolta és de les coses més valuoses que un pot tenir, perquè, al cap i a la fi, és amb aquells amb qui t'has de relacionar. Ja pots tenir milions d'admiradors i fans bojós arreu del món, que si aquells amb qui has de viure no et poden ni veure, et costarà sentir-te còmode allà on visquis.

En una altra entrevista (<https://www.enderrock.cat/noticia/21219/pau-ponts-nostre-lema-vida-es-anar-fent>) amb Enderrock comentaves que ja imaginaves que en aquest disc potser es veuria més el Pau Pinós que Lo Pau de Ponts per tot el component autobiogràfic que tenyeix les cançons.

Sí que recordo haver-ho dit, sí. És d'aquelles coses que sempre queda bé dir-les en una entrevista, però la veritat és que no hi ha cap diferència entre el Pau Pinós i **Lo Pau de Ponts**, jo soc lo Pau i llestos. En relació amb això que dius del component autobiogràfic, en algunes cançons d'aquest disc, com ara "Amb la guitarra als dits" sí que explico la meua situació personal. Hi explico que vaig estudiar per ser advocat i que, malgrat les recomanacions de l'entorn més proper, he acabat al món de la faràndula. Amb aquesta cançó també aprofito l'avinentesa per llençar un missatge cap a la gent més jove: "E aquesta vida heu de fer allò que us faci feliços més enllà del que us puguin dir els altres."

Al disc, per això, no només hi parles sobre el poble, sinó que també hi ha cançons sobre el mal de queixal ("Ai dentista!"), o sobre l'"Escalivada"!

En aquest disc hi tracto temes de tota mena. Hi ha cançons de temes molt planers i quotidians, amb un punt d'humor i frivolidat volguda, com l'"Escalivada", "Ai dentista!" o "El vermut?"; temes que evoquen la festa, com "Festa Major", "Et crida la festa?" o "Avui toca?"; i temes amb un missatge més profund com "Sigues tu?", "Canta fort?" o, fins i tot, "Amb la guitarra als dits".

Lo Pau de Ponts Foto: Arxiu

Et consideres més músic o humorista?

Moltes vegades em demanen com definiria això que faig i ni jo mateix sabria on encasellar-ho. I, de fet, em semblaria pretensions i agosarat considerar-me qualsevol de les dues coses: jo simplement faig cançons i les lletres em surten així, amb aquest punt de sornegueria o humor, però, perquè ja va amb la meua manera de ser. Suposo que quan feia versions podríem qualificar el meu estil d'humor musical i ara, amb la nova proposta que surt arran del disc, podríem qualificar el meu estil com a pop-rock festiu de la terra.

Dius pop-rock, però a 'Ojo que hai arribat' hi ha tota mena d'estils, tot i que sempre des de la música festiva o mestissa: música jamaicana, llatina, etc.

Exacte! Des d'un primer moment amb el productor vam tenir clar que les cançons havien de tenir aquest caràcter festiu i divertit perquè és el que més s'identifica amb el meu tarannà. Volíem fer un disc per ser tocat en una plaça de poble per la festa major.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=i_27Zwk5hOk

A l'àlbum has comptat també algunes col·laboracions inesperades, com la de Miquel Montoro. Com va sorgir?

Amb el Miquel ja ens coneixem de fa uns anys. De fet, ja havíem col·laborat en una altra ocasió amb el videoclip d'una versió de 'La Bamba' que vam titular 'Fora vila' (<https://www.youtube.com/watch?v=ogRS2ssSNbg>). I ara, com que al disc tenia una cançó ('Sigues tu?') que és un cant a l'autenticitat, a ser un mateix i en contra del *bullying*, vaig pensar que no hi havia ningú que representés millor l'esperit de la cançó i els valors que vol transmetre que el Miquel Montoro. És per això que li ho vaig comentar i de seguida em va dir que endavant i ens vam reunir a Mallorca a casa seva per a gravar-la i fer el videoclip.

I amb el raper Nel·lo C, com va anar?

La col·laboració amb en Nel·lo C va ser cosa de la discogràfica, els dos som a Crea Music i va

sorgir l'oportunitat de fer un tema plegats. A mi em va semblar que era una bona idea perquè un xicot que canta rap, un gènere més aviat associat al món urbà, hi podria donar un punt de contrast xulo a una cançó meva. I, la veritat, és que n'estic molt content del resultat. A més a més, ens hem caigut molt bé des del primer moment i tenim la intenció de properament gravar el videoclip d'Avui toca?.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=HGJCekmAOJs>

A "La guitarra entre els dits", bromeges dient que fas concerts per a gent gran. Quin és el teu públic?

El meu públic és molt transversal [RIU]. Quan actuo pels pobles, venen tots els veïns i es genera un ambient molt familiar: hi pot haver des dels petits de la casa fins als avis, passant pels pares. Però sí que és cert que desperto especial interès entre la canalla i els més grans. Amb aquest últims hi tinc un *feeling* especial perquè domino el seu llenguatge i les expressions més genuïnes que, malauradament, només ells conserven en el seu lèxic quotidià.

Com plantejes el directe, adaptat a la pandèmia?

El directe d'aquest disc té dos possibles formats. Un que consistirà en un concert en solitari que destaca per la proximitat i la interacció directa amb el públic, farcit de monòlegs entre cançó i cançó; i un altre que consistirà en un concert amb banda en què farem lluir les cançons del disc i que pretén generar molta festa.